

Justitsministeriet

Administrationsafdelingen

Kontor: Budget- og Planlægnings-
kontoret
Sagsnr.: 2006-0091-0052
Dok.: WAN40208

Besvarelse af spørgsmål nr. 233 af 3. februar 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Det fremgår af ministerens svar på spm. 168, at Erstatningsnævnet, hvis nævnet modtager henvendelser herom fra ansøgere om erstatning, vil være indstillet på at genoptage konkrete enkeltsager, hvor nævnet måtte have undladt at gennemse videooptagelser eller lignende, og det kunne have haft betydning for nævnets afgørelse af sagen.

- a) Har sagen givet Erstatningsnævnet anledning til at overveje, om nævnet har afgjort andre sager, uden at sagerne har været tilstrækkeligt oplyst?
- b) Har Erstatningsnævnet gennemgået arkiverne eller fortaget andre former for undersøgelser mv. for at finde ud af, om der kan være sager med lighedspunkter, som der kan være grund til at genoptage?
- c) Har Erstatningsnævnet på nogen måde kommunikeret sin beslutning, som gengivet i svar på spm. 168, ud til personer, som har fået afslag på erstatning?
- d) Hvilken betydning har den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning i denne sammenhæng?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erstatningsnævnet.

Erstatningsnævnet har oplyst følgende, hvortil der henvises:

”I sin redegørelse af 7. december 2005 har Ombudsmanden bl.a. udtalt kritik af nævnets sagsbehandling i en konkret sag med hensyn til nævnets sagsoplysning.

Ombudsmanden udtalte i den forbindelse, at han fandt det generelt uholdbart, at Erstatningsnævnet hidtil havde fulgt en praksis, hvorefter lydband, videobånd, besigtigelser eller mundtlige forklaringer ikke blev brugt i sagsbehandlingen. Ombudsman-

den henstillede derfor til, at nævnet ikke fremover indskrænker de midler, nævnet anvender i sin oplysning af sagerne, således at nogle af de oplysningsmidler, som nævnet har hjemmel til at anvende, ikke anvendes i praksis.

Nævnet har ved brev af 30. august 2005 meddelt Ombudsmanden, at nævnet tager Ombudsmandens – dengang foreløbige – redegørelse til efterretning. Det indebærer, at nævnet fremover i hvert enkelt tilfælde konkret vil vurdere, om sagen er fuldt tilstrækkeligt oplyst gennem politiets dokumenter, eller om der er behov for, at nævnet indhenter og gennemser eventuelt yderligere materiale eller foranstalter yderligere vidneafhøringer mv.

Denne praksisændring har fortrinsvis betydning i de relativt få sager, hvor nævnet overvejer at afslå erstatning i medfør af offererstatningslovens § 1, fordi det ikke er tilstrækkelig sandsynliggjort, at tilskadekomsten er sket ved en straffelovsovertrædelse.

Det er imidlertid fortsat nævnets opfattelse, at de sager, hvori nævnet har truffet afgørelse, også forud for Ombudsmandens udtalelse i den nævnte konkrete sag, generelt har været tilstrækkeligt oplyst.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at det er nævnets erfaring, at der kun sjældent forekommer sager, i hvilke der findes relevant materiale i form af videooptagelser mv., som nævnet har mulighed for at indhente og gennemse. Det er ligeledes sjældent, at der findes vidner til tilskadekomsten, der ikke allerede er blevet afhørt i forbindelse med den politimæssige efterforskning af sagen. Hertil kommer, at det blandt de få sager, hvor der findes sådant materiale eller vidner mv., kun undtagelsesvis vil være nødvendigt for nævnets afgørelse af erstatningsspørgsmålet, at nævnet selv indhenter og gennemgår materialet eller foranstalter yderligere afhøring af vidner mv.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Ombudsmanden i sin redegørelse af 7. december 2005 har tiltrådt, at udgangspunktet for nævnets sagsbehandling er den politimæssige efterforskning.

Nævnet finder således ikke grund til at antage, at der blandt nævnets tidligere afgørelser findes sager, hvor nævnet kunne og burde have foretaget den nævnte yderligere sagsoplysning. Nævnet finder derfor heller ikke, at den praksisændring, som nævnet har gennemført på baggrund af Ombudsmandens udtalelse, giver anledning til, at nævnet af egen drift genoptager et stort antal erstatningssager, hvori nævnet tidligere har truffet afgørelse. Nævnet skal i den forbindelse bemærke, at det ikke ville være muligt ud fra generelle kriterier at udskille de tidligere afgjorte sager, hvor nævnet har meddelt afslag på erstatning, fordi det ikke er tilstrækkelig sandsynliggjort, at tilskadekomsten er sket ved en straffelovsovertrædelse. Ombudsmanden har i øvrigt ikke i sin redegørelse peget på, at nævnets hidtidige praksis burde give anledning til, at nævnet af egen drift genoptager tidligere afgjorte sager.

Nævnet er imidlertid – som tidligere oplyst – indstillet på at genoptage eventuelle sager, hvor skadelidte retter henvendelse til nævnet med oplysning om, at der findes videooptagelser eller lignende materiale eller yderligere vidner til tilskadekomsten,

som burde have været inddraget i videre omfang i nævnets behandling af erstatnings-sagen. Det kan tilføjes, at den meget omfattende presseomtale, der har været af Ombudsmandens kritik af nævnets sagsbehandling, endnu ikke ses at have foranlediget genoptagelsesansøgninger, hvori der henvises til kritikken.

Det bemærkes, at nævnet vil omtale Ombudsmandens kritik, som nævnet har taget til efterretning, i nævnets årsberetning for 2005. Årsberetningen skal ifølge nævnets forretningsorden afgives inden den 1. juli 2006.”